

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 552/2014

12.06.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.О., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Ј.-Ђ., поднетом против става 2. решења Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године и решења Вишег суда у Суботици Кв 97/14 од 19.05.2014. године, у седници већа одржаној 12.06.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.О., поднет против става 2. решења Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године и решења Вишег суда у Суботици Кв 97/14 од 19.05.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године, ставом 1, адвокату В.Ј.-Ђ., као браниоцу по службеној дужности окривљеног Д.О., на име нужних издатака и награде браниоцу по службеној дужности досуђен је износ од 355.500,00 динара, на терет буџетских средстава Републике Србије, по правноснажности истог решења, док је ставом 2 истог решења, окривљени Д.О. обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, на име одбране по службеној дужности у износу од 355.500,00 динара у року од три месеца, по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Суботици Кв 97/14 од 19.05.2014. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.О., изјављена против решења Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године.

Бранилац окривљеног Д.О., адвокат В.Ј.-Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости, против става 2. решења Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године и решења Вишег суда у Суботици Кв 97/14 од 19.05.2014. године, због повреде одредбе члана 441. став 4. у вези члана 485. став 1. тачка 1, 3. и 5. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев те да поништи

став 2 изреке првостепеног решења или да се побијана решења укину и предмет врати на поновно суђење, при чему би повреде закона на које је указано захтевом биле у поновном суђењу отклоњене.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости поднетог од стране браниоца окривљеног Д.О., Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Из списка предмета произлази да је окривљени Д.О. правноснажним пресудама Вишег суда у Суботици К 31/13 од 16.09.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3889/13 од 05.03.2014. године оглашен кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од две године не изврши ново кривично дело.

Побијаним решењем Вишег суда у Суботици К 31/13 од 02.04.2014. године одлучено је о образложеном трошковнику браниоца по службеној дужности окривљеног Д.О., адвоката В.Ј.-Ђ. у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП-а, тако што је адвокату В.Ј.-Ђ., као браниоцу по службеној дужности окривљеног Д.О., на име нужних издатака и награде досуђен износ од 355.500,00 динара на терет буџетских средстава Републике Србије, а окривљени Д.О. је обавезан да накнади трошкове предметног кривичног поступка у напред утврђеном износу, у року од три месеца, по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Чланом 264. став 1. ЗКП-а прописано је да када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је одредбом члана 264. став 4. ЗКП-а прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) и тачка 9) овог Законика, као и награде за вештака и постављеног стручног сарадника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава, а суд може окривљеног ослободити од дужности накнаде трошкова постављеном браниоцу из истих разлога у смислу члана 266. ЗКП.

Код напред наведеног, односно чињеница да је окривљени Д.О. правноснажно осуђен због извршеног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у ком поступку је окривљеном постављен бранилац по службеној дужности, те с'обзиром на то да окривљени Д.О. суду није доставио доказе - податке о томе да би плаћањем наведених трошкова кривичног

поступка била угрожена његова егзистенција или егзистенција лица која је дужан да издржава, Врховни касациони суд је супротне наводе у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката В.Ј.-Ђ., да је у редовном кривичном поступку повређена одредба члана 441. став 4. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, оценио као неосноване.

Осим тога, ова повреда закона, је од стране одбране истицана и у поступку по редовном правном леку, те Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

За председника већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.